

Pesti lány letterem

Általában ~~szerttem-szeretek~~ egyedül lenni, ezért, ha ~~tehettem-tehetem~~ kerültem ~~kerülöm~~ a nagy tömeget. Most mégis a kocsiban ültem, és az ~~ország~~-fővárosa felé ~~utaztam~~ ~~artottam~~, függetlenül attól, hogy viszolyogtam a tömegtől. ~~Am~~ ~~Budapestről~~ ~~Budapesten~~ ~~volt szó, ahol~~ eddig maximum csak átutazóban voltam, most viszont szerettem volna felfedezni. Ha már egy teljes hónapon keresztül itt leszek, akkor illene kimozdulnom. ~~Igen,~~ ~~e~~ csak hogy volt egy bökkenő, nem volt kivel. Egyetlen pesti barátom se volt, az ~~Abasáriak~~ ~~abasáriak~~ pedig vagy nem értek rá, vagy pedig egyedül nem szerettek volna tömeg-közlekedni. Egyedül pedig az igazat megvallva nem mertem nekivágni, ráadásul unalmas is lett volna, ~~amikor akár~~ egy párhuzamos univerzumban ~~akár~~ a titkos szerelmemmel is sétálgathattam volna a Budai várban. ~~V~~ ~~V~~ ~~ag~~ ~~y~~ bárhol. ~~a~~ ~~A~~ lényeg, hogy velem legyek, és olyan szerelmesen nézzem rám, milyen szerelmesen ~~Romeo-Rómeó~~ néz Júliára. ~~V~~ ~~V~~ ~~ag~~ ~~y~~ Damon Elenára.

– Nagyon könnyű a tömegközlekedés – szólalt meg apu, mire felé pillantottam.

– Az lehet, de én még a legegyszerűbb útvonalon is hajlamos vagyok eltévedni – fintorogtam, és megmozgattam a hosszan tartó ülés miatt elgémberedett lábamat.

Nem laktunk valami közel Budapesthez, pályán ugyan egy óra alatt ~~voltunk~~ ~~lehetett~~ ~~lenni~~, de amíg átszenvedtük magunkat a városra, csúcsforgalomba ráadásul, mert péntek délután volt, nos, az beletelt egy-két órába. Biztos voltam benne, ha valahova el is merészkedek, akkor vagy villamossal megyek vagy pedig metróval. Még a metró lenne a legjobb, mert ~~az a föld~~ ~~alatt~~ ~~közlekedik~~, ott pedig sosincs dugó. A metróra ülve csak egy ~~–~~ pontosabban két dolog ~~–~~ miatt kell majd paráznom. Az egyik, hogy már vezető nélkül közlekednek, a ~~második~~ ~~másik~~ ~~pedig~~, hogy ~~ha~~ beomlik ~~fölöttünk~~ ~~felettünk~~ a járat és pechemre pont a Duna alatt leszek, ~~amikor ez megtörténik~~. Igen, én már csak ilyen vagyok, akkor is, ha tudom, hogy a mai technológiával ilyen úgyse történne meg. De nem csak az ilyen dolgokat szoktam túlgondolni.

[szerk.P11] megjegyzést írt: A bekezdések között egy nagyobb sortávolság volt, ami nem szerencsés.

[szerk.P12] megjegyzést írt: A következő mondatban is kifejti, hogy „viszolyog a tömegtől”, így valamelyik info felesleges, mert csak önmagát ismétli. Én azért törölném ezt, mert a kezdőmondat így rövidebb, és ezzel együtt sokkal ütősebb is lenne.

[szerk.P13] megjegyzést írt: Azért egyszerűsítettem, mert az, hogy „Budapestről volt szó” kicsit didaktikusan túlmagyarázta. A fejezet cím már megadta a helyszínt, és az előző mondatban ott van az információ, hogy „főváros”, ráadásul így az a tény, hogy eddig „csak átutazóban volt” sokkal erősebb hangsúlyt is kap.

[szerk.P14] megjegyzést írt: Jó horog, felkelti a kíváncsiságot, hogy vajon miért is csak egy hónapig marad.

[szerk.P15] megjegyzést írt: Itt egyszerűen van egy jó információadagolás (ha feltételezzük, hogy a nézőpontkarakternek köze van Abasárhoz), másrészt nem teljesen világos pár dolog:
– most akkor az abasári barátai már Pesten voltak (laktak??) így kell érteni?
– Ha nem szerettek volna *egyedül* tömegközlekedni, akkor hol a probléma? :D

[szerk.P16] megjegyzést írt: Nem inkább Stefan nézett szerelmesen? Damon volt az ügyeletes rosszfiú, akire sok mindent lehetne mondani, de a szerelmes nézés pont nem az igazi.

[szerk.P17] megjegyzést írt: Jópofa hangja van a karakternek. Máris szimpatikus.

A jövőmmel kapcsolatban is mindent túlagyalok, főleg most, hogy megvan az érettségi és hamarosan kezdődik az egyetem. Ezért is cuccolok fel egy hónapra Pestre, hogy kicsit belekóstoljak az itteni életbe. ~~Valamint azért~~ mert a nagybátyámék elutaznak, és nekem kell foglalkoznom ~~Cocóval~~ Cocóval, a kutyusukkal. Még egyszer sem találkoztam ~~Cocóval~~ Cocóval, ezért bízom benne, hogy jól ki fogunk jönni egymással, ha nem... nos, akkor kénytelen lesz megtérni engem a közelében, mivel tőlem kapja majd a kaját és én fogom sétálni és futni vinni. ami-Ami azt jelenti, hogy nekem is tényleg futnom kell és nem csak simán kocogni, mint eddig tettem tesi órákon. Még otthon utána-néztem a fajtájának, és valóban a Border-border colliek valóban nagy mozgásteret igényeltek, mivel terelőkutyaként még ma is használtuk használjuk őket.

– Majd feljövünk mi is, és meglátogatunk – mondta anyu bátorítóan. – Tényleg nagyon egyszerű eljutni A pontból B pontba.

– Ti könnyen beszéltek. Nagyvárosban nőttetek fel, nem is értem, miért kellett vidékre költöznünk. Azóta már vérbeli pesti csaj lennék – fontam össze magam előtt a kezem duzzogva.

– Kellett a nyugalom – mosolygott apu anyura, mire én is felengedtem, és elmosolyodtam.

Hogy tudtam volna haragudni a szüleimre, akik még most is fülig szerelemesek voltak egymásba? Csak rájuk kellett nézni, és az embernek azonnal jókedve lett. Anyu és apu úgy egészítették ki egymást, mint a jing és a jang. Apu magas volt, sötét-barna hajú és kék szemű, míg anyu alacsony, a haja szőkésbarna, hajú és A szeme pedig szürke-szemű, ami igazán ritka. Én pedig kettejük közé estem. Szőkésbarna hajam voltam, kék szemem, és 174 centiméter magasra nyúltam, voltam és szerencsére a sors megáldott engem is „telt idomokkal” áldott meggy, mint anyut, így nyugodt szívvel fel tudtam venni melltartó nélkül felvenni egy nyitott hátú, pánt nélküli ruhát, mert volt, ami megtartsa a ruhámataz elejét, és még jól is néztem ki benne. Meg voltam elégedve magammal és a testemmel, de önbizalom terén bőven kellett

[szerk.P18] megjegyzést írt: Az idegen neveknél ha magánhangzóra végződik és az rövid, a toldalékoláskor magánhangzó megnyúlik.

[szerk.P19] megjegyzést írt: Igekötő+ige – egybe kell írni.

[szerk.P110] megjegyzést írt: A kutyafajták neve kisbetűvel írandó abban az esetben is, ha külföldi hangzásúak.

[szerk.P111] megjegyzést írt: Ügyesen elbújtatott információ a fajtáról. 😊

[szerk.P112] megjegyzést írt: Hogy egyértelmű legyen, ki hol ül, és hogy a „mondta” szó kikerüljön (ami egyébként töltelékszó – erről majd a részlet végén bővebben), célszerűbb lenne olyasmit írni, hogy például „fordult hátra anyu az anyósülésről”.

[szerk.P113] megjegyzést írt: Helyesek. És jól működik úgy is, hogy előrevetíti, miszerint a főszereplő lány is erre vágyik. És nyilván ő nem kaphatja ezt meg olyan egyszerűen.

[szerk.P114] megjegyzést írt: Bár fontos, hogy a karakter kinézete belekerüljön a regénybe, az ilyen információs blokkok nem simulnak bele szépen a szövegbe, egyértelmű, hogy a kinézetre vonatkozó információ „kötelező” jellel került bele a szövegbe. A koncepció érthető lenne, hogy a jin-janggal szeretnél párhuzamot vonni, de a külsőségek leírása annyira nem passzol ahhoz a kijelentéshez, hogy „kiegészítették egymást”.

fejlődnöm. Leginkább a pasik terén, nekem ugyanis mindig az idősebb férfiak jöttek be és egyáltalán nem tudtam elképzelni magam, egy velem egykorúval. Talán azért is nem volt még barátom, mert magasak voltak az elvárásaim. Évek óta egyvalaki után dobog a szívem, aki eddig semmi jelét nem adta annak, hogy az érzelmeim ne lennének reménytelenek, de én nem adtam fel. Mégisde soha nem mertem tenni semmit, annak érdekében, hogy előrébb jussak vele kapcsolatban.

[szerk.P115] megjegyzést írt: Ezt a részt célszerű lenne kivenni, mert igazából nem a magas elvárásai miatt vagy azért nem volt pasija, mert az idősebb pasikra bukott, hanem mert kifejezetten egyvalaki után dobogott a szíve.

– Hamarosan ott vagyunk. Beugorjunk még valahova? Bár biztos vagyok benne, hogy Feriék feltöltötték a hűtőt.

[szerk.P116] megjegyzést írt: Ide esetleg bekerülhet az idősebb pasik kapcsán, hogy azért nem mert lépni, mert idősebb, és félt, hogy milyen megítélés alá esnének. Ezzel jól meg lehetne alapozni a konfliktust is.

– Hát, ha vettek energiált is, akkor nem kell. Meg krémtúrót. Ha nincs, krémtúró, én nem megyek maradok! – szögeztem le.

– Te, meg a mostani krémtúró mániád – nevetett fel anyu.

Végül beugrottunk egy mini Teseoba-Tescóba, és vettünk egy karton görögdiinnyés Hell-t, valamint egy karton mazsolás és keksz-darabos krémtúrót.

[szerk.P117] megjegyzést írt: A karton kétszer is szerepel a mondatban, a szóismétlés miatt valamelyiket célszerű lenne variálni.

Feri bácsiék a Gellért hegyen egy emeletes kertés ház alsó szintjén laktak, ahonnan mesés kilátás tárul a Dunára és a környékre. Jelenleg Feri bácsiék felettük nem lakott senki, de elvileg a napokban fog beköltözni egy fiatalember, aminek örültem, mert reméltem, hogy majd összehaverkodunk olyannyira, hogy hajlandó lesz elkísérni engem, ha kedvem támad elmenni valahova.

[szerk.P118] megjegyzést írt: Hmmm, fogadjunk, hogy ő lesz a love interest. 😊 Jó előrevetítés.

Kiszálltam a kocsiból, majd a csomagtartóhoz léptem, és kivettem a bőröndöm, amibe belepakoltam az egy hónapra elegendő ruhákat gyömöszöltem. Meleget, kényelmeset, elegánsat, csinosat, bármit, amire szükségem lehet. A vállamra akasztottam a táskámat, amibe azokat tettem, amik már nem fértek a bőröndbe, majd követtem apuékát a kapu felé. A kapun túl Coco a farkát csóválva járkált fel alá, aztán ugatni kezdett, amint megálltunk a kapu előtt.

[szerk.P119] megjegyzést írt: Az apja nem segít? Gondolom, azért nem pehelykönnyű a bőrönd. 😊

[szerk.P120] megjegyzést írt: Mivel lentebb említi, hogy nem minden fértnél a bőröndbe, talán ez a szó jobban átadja azt a problémát, amivel egy nő mindig szembesül, ha utazáshoz kell pakolnia. 😊

[szerk.P121] megjegyzést írt: Mivel a bőröndnél is ugyanez a szó van, zavaró, valamelyiket cserélni vagy variálni kellene.

[szerk.P122] megjegyzést írt: Itt is zavaró a kapu – kapun túl szóismétlés. (sőt, a következő sorban is van egy kapu)

– Ez amolyan, üdvözöllek vagy takarodjatok ugatás? – kérdeztem anyutól.

– Nem lesz gond. Barátságos kutyus – mosolygott rá.

[szerk.P123] megjegyzést írt: Ezek szerint... még nem találkozott a főszereplő a kutyával? És mégis őt bízták meg a felügyeletével? Hogyhogy?

– Aha ~~h~~ biccentettem.

– Sziasztok, gyertek csak nyugodtan beljebb! ~~–~~ kiáltotta ki Feri bácsi, mire apu belépett a kapun, mi pedig követtük.

~~Én léptem be utoljára, Utolsóként~~ becsuktam magam mögött a kaput, majd ~~meglepetten rezzentem össze,~~ amikor egy nedves valami hozzányomódott a térdhajlatomhoz, ~~meglepetten összeresztetem.~~ Lepillantottam ~~Cocóra-Cocóra,~~ és óvatosan ~~felé tartottam~~ a kezem, hogy ~~megszimatoljam megszaglászhasza.~~ Coco alapos szimat-mintát vett rólam, aztán megnyalta a tenyerem, én pedig megkönnyebbülten ~~fel~~sóhajtva megvakargattam a füle tövét.

– Szia, Coco. Haverok vagyunk? – ~~érdeklődtem, majd kikerültem,~~ és a nyitott bejárati ajtó felé vettem az irányt.

~~Beléptem a~~ kis előszobába~~n,~~ lerúgtam a ~~cipőmet,~~ majd a hangokat követve a konyhába mentem, ~~ahonnan további egy helyiség nyílt, aminek nincsen ajtaja, valamint még másik két ajtó. Az egyik vezetett a fürdőbe, a másik pedig a vendégszobába. A falak mindenhol világosak voltak, színiük és a legmodernebb bútorokkal voltak felszerelve pedig modernek.~~

– Sziasztok! – ~~köszöntem m~~Mosolyogva ~~és~~ megöleltem Feri bácsit, aztán a feleségét, Annát is.

– De megnőttél – mért végig ~~mosolyogva~~ Anna. – ~~Ceoval-Cocóval~~ megismerkedtél már?

– Igen, még megvan mindennem, szóval jól ki fogunk jönni – biccentettem. – ~~Sokat változott, mióta utoljára itt voltam~~ – fordultam körbe. – És ha jól látom, valóra vált a jakuzzi is – néztem a teraszajtó felé, ami Feri bácsiék hálójából nyílt, és ~~onnan~~ tökéletes ráláttam a jakuzzira.

[szerk.P124] megjegyzést írt: Eddig a központozás jó volt, aminek kifejezetten örültem, itt most hirtelen mi történt?

[szerk.P125] megjegyzést írt: Jáj, ez a sok kapu. XD

[szerk.P126] megjegyzést írt: Aranyos. :D

[szerk.P127] megjegyzést írt: Elé tartottam vagy felé nyújtottam?

[szerk.P128] megjegyzést írt: Nagyon helyes csaj, hogy így kommunikál a kutyával. Na de hol a válasz? (És hogy megvárja a választ?)

[szerk.P129] megjegyzést írt: Milyen cipő?

[szerk.P130] megjegyzést írt: Itt megint olyan, mintha kötelező jelleggel egyből be akarnád mutatni a helyet. Az jó, hogy be akarsz mutatni, mert nem egy légüres térben mozog a karakter, de az információkezelés csúszkál, nem mindig jó helyen van. Azt, hogy mi honnan nyílik, nem feltétlenül kellene megosztani, mert ha a többiek a konyhában vannak, a főszereplő sem fog továbbmenni, hanem a rokonokat üdvözi.

[szerk.P131] megjegyzést írt: Mindketten mosolyognak, a szóismétlés elkerülése végett, valakinél lehetne más is.

[szerk.P132] megjegyzést írt: Mivel az előző mondatban a kutyáról volt szó, így a mondat azt sugallja, hogy rá érti, mivel nem került új tárgy meghatározásra. Egyébként kiderül, hogy miért nem találkoznak gyakrabban?

– Mondtam, hogy lesz jakuzzi – vigyorgott Feri bácsi, és kikapta a kezemből a bőröndömet. – Mit cipelsz te ebben? Elhoztad az egész házat? – kérdezte a csukott szobaajtó felé indulva.

– Egy hónapra jöttem. Feri bácsi.

– És nem elég egy ruha? – szaladt magasba a szemöldöke.

– Hát, persze, hogy nem – vágtam rá nevetve, és majd követtem őt a vendégszobába.

A falak itt orgona-lila színben pompáztak, a bútorok pedig szürkék voltak. A szoba nagy részét egy franciaágy uralta, amit lila bolyhos pokróccal volt letakarva tartak le, de ami a leginkább magára vonzotta a tekintetem, azt a tükrös szekrény és az ágy feletti tükör volt.

– Mire ez a sok tükör? – kérdeztem vigyorogva.

– Hogy minden pillanatban tudd magadat csodálni – veregette meg Feri bácsi a vállam.

– Megfelel ugye?

– Tökéletes lesz – biccentettem. – Tudod már a fiatalember nevét? – kérdeztem kíváncsian.

– Mindjárt meggondolom magam, és nem megyünk sehova. Valakiben túltengenek a hormonok – nevette el magát, és majd kiterelt a szobából.

Anyuék nem maradtak sokáig, és miután kikísértem őket, és mind a kettejüket jó szorosán megölelgettem, megígértette velük, hogy meg fognak látogatni, majd az egyre távolodó kocsiján intgetve tudatosult bennem, hogy pesti lány lettem.

Összességében egy jó kezdés, az E/1 miatt könnyen bevonódik az olvasó a történetbe, ráadásul a főszereplő lány hangja üde, friss, jól narrál, és személyiségre is szimpatikus.

[szerk.P133] megjegyzést írt: Bár fentebb tényleg említésre került, hogy a főszereplő vette ki a kocsiból, és feltételezhettem volna, hogy ő húzza maga után (bár jó lenne tudni, hogy a szülők miért nem segítenek), mivel a bőrönd a köztes időben nem lett megmutatva, könnyen el is lehet róla feledkezni.

Ráadásul a bőrönd nagyszerű lehetőség egy kis környezeti leírásra: pl. ahogy a kerekei pattognak a kaputól a bejárati ajtóig vezető, murvával felszórt úton, vagy ahogy a bejáratához felvezető valamilyen kővel leburkolt pár lépcsőfokon felcibálja, ahogy az előcsarnok hófehér, márványutánzatú kővén végigsiklik (ráadásul mivel meztláb van, ennek a hideg érzetét is meg lehet mutatni). A lényeg: a szöveg elbírna jóval több leírást. 😊
Nem feltétlenül arra kell koncentrálni, hogy mi honnan nyílik, hanem apróságokkal megfesteni a hangulatot.

[szerk.P134] megjegyzést írt: Megszólítások elé kell vessző!

[szerk.P135] megjegyzést írt: Hú, de érdekli az a szomszéd. 😊

A történet jó ponton kezd, hiszen a nézőpontkarakter egy számára új környezetbe kerül, amitől ráadásul tart is kicsit, hiszen nem éppen „nagyvárosi lány”, így ez máris jól megalapozza a konfliktust, ráadásul már az érzelmi ív kapcsán is megvannak a megfelelő horgok.

És abban a titokzatos szomszédban igencsak nagy a potenciál. ☺

Ebből a pár oldalból a romantikus zsáner egyértelműen kikövetkeztethető.

Szóval a regénykezdéshez ígéretes, felkelti az érdeklődést, bár tény, hogy stilisztikai szempontból azért vannak hiányosságai.

Formázás:

Nem szerencsés, ha a bekezdések között nagyobb a sorköz, mint a bekezdéseken belül, mert így könnyű beleesni abba a hibába, hogy „szemre írunk”.

Alapvetően az ember mindig törekszik (tudat alatt is) egyfajta harmóniára, márpedig ha a bekezdések így elkülönülnek, akkor könnyű beleesni abba a hibába, hogy az író nem a szerint fogja tagolni a szöveget, ahogy az írástechnikailag vagy logikailag megkövetelné, hanem próbál majd azonos méretű bekezdéseket tagolni.

A legtöbb kiadó, amikor kéziratot kér be, megkövetel bizonyos formai dolgokat (ezek kiadónként eltérhetnek), de nagy általánosságban elmondható, hogy a Times New betűtípus, 12-es betűméret, sorkizárt igazítás, 0,4 – 0,5 első soros behúzás és egy – másfeles sortáv egy szép külalakot ad a szövegnek.

Leírások:

Bár az látszik a szövegen, hogy megvan az igény a leírásokra, amire érdemes odafigyelni, hogy egy-egy leírás ne tömbösítve kerüljön a szövegbe (főleg ha a

nézőpontkarakter külsejéről van szó), hanem az információkat szedjük szét, és csepegtessük el a szövegben.

Nem kell attól félni, hogy az olvasó pár oldalon keresztül nem kap pontos képet a karakter külsejéről, hiszen sokkal fontosabb, hogy a közvetlen narráció révén hamar képes behelyezkedni a karakter bőrébe.

Amit a leírások terén még ki lehet emelni, hogy a szöveg nagyon a vizuális benyomásokra (a látványra) támaszkodik, ami alapvetően nem baj, hisz a való életben is az emberek többsége nagyon vizuális, de ettől nem szabad megfélelkezni a többi érzékszervről, a hallásról, a szaglásról, a bőrérzetről, az ízekről, mert ezek összességében egy sokkal nagyobb képet festhetnek meg a környezetről, ráadásul a hangulatteremtésben a leírásoknak hatalmas szerepe van.

Ez eléggé hiányzott a szövegrészletből, mint ahogy megjegyzésben is ott lett hagyva, rengeteg lehetőség van, ahol be lehet vonni a többi érzékszervet, hogy egy színes és szagos képet kapjon az olvasó a helyszínről.

Illetve ami még elég szembeötlően hiányzik, azok a zsigeri reakciók. (Ilyen például az elszoruló torok, amikor az ember szíve meglódul, amikor a lába mozdulatlaná dermed – amelyek a testen belül és önkéntelenül játszódnak le.)

Bár az E/I narráció a legközvetlenebb, és a young adult/new adult korosztályt nagyon könnyű ezáltal bevonni az olvasásba, ettől függetlenül a zsigeri reakciók azok, amelyek azt a hatást keltik, hogy az olvasó valóban a karakter bőrében belül van, mert egy nagyon közeli narratív távolságot generálnak.

Párbeszéd:

Összességében a párbeszéddek jók, viszik előre a történetet, nem didaktikusak, nem terjengősek, sok jó információt tartalmaznak.

A dialógusok központozási szabályaival sem volt különösebb probléma, bár pár helyen befigyelt egy-két kötőjel (ami remélem, csak a véletlen műve :D)

Amit a párbeszéddek kapcsán kiemelnék, és ami valamelyik megjegyzésben említésre is került, azok a „monda”, „kérdezte” és úgy nagy általánosságban a közléshez kapcsolódó igék.

Ezeket töltelékszavaknak nevezzük, mert a legtöbb esetben nincs funkciójuk, nem adnak hozzá a szöveghez, és a használatuk könnyedén kikerülhető lenne – nyilván nem minden esetben, ha egyszerre sok karakter mozog a színen, a káosz elkerülése végett muszáj jelölni, éppen ki beszél, és nyilván ha például számít a hangerő (hogyan kiabál vagy suttog a karakter), akkor ezt is ki kell tenni, de összességében elmondható, hogy sokkal dinamikusabb a szöveg, ha ezeknek a töltelékszavaknak a számát minimálisra csökkentjük.

Például:

– A labda az enyém! – mondta Kati, és csípőre vágta a kezét.

E helyett sokkal erősebb, ha egyből a cselekvést kötjük a mondathoz:

– A labda az enyém! – vágta Kati csípőre a kezét.

Amit még a stilisztika kapcsán érdemes kiemelni, mert úgy tűnt, a szabályok nem tiszták: az idegen nevek toldalékolásának érdemes utánanézni az interneten, ha valami bizonytalan, illetve ugyanez vonatkozik a helyes vesszőhasználatra. (Mivel nem egy-két oldal lenne minden szabályra kitérni, ezért ajánlom az internetet, ahol sok jó cikk foglalkozik mindkét témakörrel.)

Még egyszer gratulálok a regény megírásához és a frappáns kezdéshez, és remélem, a javaslatok segítenek. ☺